

[Forsvarsministeren.]

de danske Jurister og dem med den fuldstændige juridiske Embedseksamen. De sidste bliver Dommere. Det kan de første ikke blive, for det svarer deres Uddannelse ikke til. Vi har her et analogt Tilfælde. Man maa naturligvis her, hvor det gælder Militæret, tage samme Hensyn som paa alle andre Omraader, at de maa have den Stilling, der svarer til deres Uddannelse paa Officersskolen eller andre Skoler. Jeg vil altsaa hævde, at det ikke er brutalt overfor Officiantkorpset, idet jeg har sagt, at de nuværende Officianter maa vi naturligvis beholde, saaledes at de efterhaanden gaar af ved den naturlige Afgang. Saa det vil vare en Del Aar, det vil vare ikke saa ganske faa Aar, inden den nye Ordning er fuldt og helt gennemført.

Det ærede Medlem omtalte saa Forholdene ved Teknisk Korps. Det, der sker her efter Lovforslaget i Sammenligning med den Ordning, vi har i Øjeblikket, er egentlig kun, at vi bliver mere frit stillede. Det er en given Sag, at de Officerer, som har særlige Betingelser i teknisk Henseende, forbliver indenfor Teknisk Korps og efterhaanden avancerer der, medens derimod de andre, som ikke har særlige Betingelser, efter en Del Aars Forløb kan gaa tilbage til deres Afdelinger.

Det ærede Medlem var saa noget inde paa Skibenes Alder, altsaa for Flaadens Vedkommende. Jeg er nødt til at nævne det i den Orden, det ærede Medlem selv fremførte det i. Han talte om Skibenes Alder. Jeg kan naturligvis godt sige, hvor gamle de forskellige Skibe i Flaaden er. Men det kan det ærede Medlem selv se ved at kige en lille Smule i „Haandbog for Søværnet“. Der staar det, og der vil han kunne faa Indtryk af, hvorledes det staar til med Flaaden i Øjeblikket.

Det ærede Medlem mente saa, at vi skulde have at vide, hvor meget der skulde anvendes til Kasernebyggeri. Jeg har netop særlig fremholdt, at man maatte have ogsaa dette Spørgsmaal i Orden. Det kan ikke blive ved at gaa paa den Maade, det gaar i Øjeblikket. Nu erindrer jeg om den mægtige Agitation, der blev sat ind her i sin Tid, da der blev stillet et Beløb til Raadighed til Bygning af Kaserne, hvorledes man paa de politiske Møder Gang efter Gang hørte om disse Millionbeløb, der skulde anvendes. Det, der er sket til Dato, er, at vi i Nettoudbytte ved Salg af Kaserne for Øjeblikket har over 3 Mill. Kr. Ja, jeg siger har og har, det gaar ind i Finansministerens Kasse.

Om de er der i Øjeblikket, ved jeg ikke. Men vi skulde have dem der. Og man skulde tro, at vi havde Lov til at anvende de Penge uden at faa Skyld for at forøge Militæradgifterne. Men kan jeg stole paa det ærede Medlem, naar jeg kommer med et Lovforslag om nogle Hundreder Tusinder til Magasinbygninger og til Restaurering af Kaserne, saa de bliver beboelige for det unge Mandskab? Kan jeg stole paa, at det ærede Medlem vil hjælpe mig til at faa disse Forslag vedtaget? (*L. Rasmussen*: Nej). Der kan De se. Og det til Trods for at vi altsaa i Øjeblikket har et Overskud af 3 Mill. Kr. Det ærede Medlem agiterede i sin Tid, da Ordningen af 1922 blev gennemført, med at vi vilde anvende 10 Mill. Kr. til Kasernebygning; det var ganske rædselsfuldt, hvad vi i det hele taget her vilde give ud af Millioner til dette Militærvæsen. Naar der er Tale om andre Anstalter, civile Institutioner, er det ærede Medlem og hans Parti ikke bange for at anvende mange Millioner. Men naar det blot er noget, der smager lidt af Militær, skal jeg love for, at saa er de paa Tæerne for at forhindre, at der overhovedet sker noget paa det Omraade. Jeg har sagt en Gang før, at det ærede Medlem ikke har udrettet meget i de 2½ Aar, han har siddet som Forsvarsminister. Derfor er det, der nu er saa meget, som er forfaldet og i høj Grad trænger til Forbedringer.

Det ærede Medlem var saa inde paa at omtale § 299, som gaar ud paa, at visse Bevillinger hvert Aar, saa længe denne Lov er i Kraft, skal opføres paa den aarlige Finanslov, og han vilde give det Udseende af, at man her vilde værgе sig imod et kommende Flertal. Nej, man gør det ganske simpelt for at fastslaa, at denne Lov skal holdes akkurat som alle andre Love. Den kan selvfølgelig laves om; i det Øjeblik, det ærede Medlem og hans Parti bliver stærke nok dertil, kan Loven laves om, men det skal ske paa regulær Vis i Lighed med f. Eks. de sociale Love og al anden Lovgivning her i Landet. Det er altsaa det, jeg søger at opnaa, jeg lægger Forholdet mere fast ved denne Bestemmelse i § 299. Og jeg vil nok spørge det ærede Medlem og Socialdemokratiet i det hele taget, om de vilde finde sig i, naar man vedtog en Lov om Aldersrente, om Sygekasser, at de finansielle Rammer saa skulde være bevægelige, saaledes at man for Tilfældet det ene Aar efter det andet kunde trække fra, som man havde Lyst til. Jeg tror, vi allesammen burde være Tilhængere af at faa hele Forholdet ind i faste Former, saaledes, at naar